

טמורת הש"ם

16) אהלת סייח מ"ג
17) ליל על האסקופה טלה
18) י"ב י"ג א' וס"ה: א' א' א'
מנעלן, ד' זה הוא דבר
בני עמנו, מהר"ם, ט' נ"ו
הוא דבר בני עמנו.
מהר"ם, ט' 1) ליל אלה, רש"י.

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

קבו.

עין משפט
נר מצוה

כג א מ"י פכ"ה מ"ה
טומאת מת הל"ז:

ענין רש"י

בטי"ל חלק מהמשקף
שבו הדלת חובטת.

שיטה מקובצת

16) ר' יוסי אומר רואין את
הטומאה מכנגד השקוף:
17) ורקא אמרת על
האסקופה טלה טמא:
18) דפליג עליה דר' יוסי
ר"ש הוא: ד' טהור
מטהר אלא דשמעיה
דקאמר ת"ק: ט' וטמא
משום דנקט ברישא:
19) משום דרופנו העליון
גיב ג"א כס"י משום
דרופנו ראשי מאהיל וכו':
19) השתא קס"ד דאדאין
בצוארו טמא קאי: ט' א' א'
ברוך כניסתה היא מוציאה
א"כ פסמים שהיא מקיף
וכן שוליו וכו' כן פסאחי
כס"י אחר:

אם יש בצוארו פותח טפה כו'. תימה אי נזכרו של כלל חשיב דבר
שאין מקבל טומאה כי יש נזכרו פותח טפה מאי היו נתי דרבי
מאיר אית ליה חוקקים להשלים מ"מ הא ממעט הבשר את האויר מטפה
ואינה יכולה טומאה לנבא ואי חשיב דבר המקבל טומאה היכי קאמר ר'
יוסי רואים את חלל הטומאה הא

ותני עלה רבי יוסי מטהר אהייא אילימא
אסיפא ת"ק נמו טהורי קא מטהר אלא
דקאמר ת"ק טומאה בתוכה הבית טמא אי
משום דדרך טומאה לצאת ואי משום דטומאה
טמונה בוקעת וקא"ל רבי יוסי דקאמרת דרך
טומאה לצאת יכול הוא להוציאה לחצאין או
לשורפה במקומה ודקאמרת טומאה טמונה
בוקעת טומאה טמונה אינה בוקעת ורמי דר'
יוסי אדר' יוסי דתנן **ההכלב שאכל בשר מת**
ומת הכלב ומוטל על האסקופה ר"מ אומר אם
יש בצוארו פותח טפה מביא את הטומאה
ואם לאו אינו מביא את הטומאה ר' יוסי אומר
רואין 16) מכנגד השקוף ולפנים הבית טמא
מכנגד השקוף ולחוץ הבית טהור רבי אלעזר
אומר פיו לפנים הבית טהור פיו לחוץ הבית
טמא מפני שטומאה יוצאה דרך שוליו רבי
יהודה בן בתירא אומר בין כך ובין כך הבית
טמא מאי לאו אאין בצוארו פותח טפה קאי
רבי יוסי וש"מ טומאה טמונה בוקעת אמר
רבא רואין את חלל הטומאה קתני ורבי יוסי
בחרתי פליג וקא"ל לר' מאיר דקאמרת כי יש
בצוארו פותח טפה מביא את הטומאה אנן
בתר חללה אולנין ורקא אמרת ט' 18) (הבית)
כולו טמא מכנגד השקוף ולפנים הבית טמא
מכנגד השקוף ולחוץ הבית טהור רב אחא
בריה דרבא מתני לה בהדיא רבי יוסי אומר
רואין את חלל הטומאה ומאן תנא דפליג
עליה ט' רבי שמעון הוא דתניא ר"ש אומר
שלוש

הדלת הוא כהאל צפני עמנו ואין אהל פחות מטפה אור' אלעזר אמר
פיו לפנים הבית טהור ויהו לחוץ הבית טמא מפני שטומאה יוצאה דרך שוליו
וגראה דר' אלעזר לאו אכלב דרבי יוסי קאי דר' יוסי בכלב שיש נזכרו
חלל פותח טפה אירי ורבי אלעזר שאין חלל פותח טפה מדקאמר פיו
לפנים הבית טהור ואלמלא בסתם כלבים אירי שאין נזכרו פותח
טפה: **מאן תנא דפליג עליה דרבי יוסי ר"ש היא**, פ"ה מאן תנא
דאמר לעיל נוגע בצי"ז זית ודבר אחר מאהיל עליו ועל חצי זית טהור
דלא מטטרף אלמא תרי שמי נינהו דאהל לאו היינו נגיעה וקשה דהתם
אפי' רבי יוסי מודה בין לאבי בין לרבי דהא למעלה מטפה אהל
בהמשכה הוא ונראה לפרש דאמאי דקאמר לעיל מאן האי תנא דחשיב
לאהל נגיעה ר' יוסי מכלל דאיכא דפליג עליה וקאמר מאן היו האל תנא:
ע"ס

זשלו לפנים: **הבית טמא**. שהרי דרך פתח קטן הזה על כרחך היה סופה לנאת: **בין כך ובין כך**. פיו לפנים או פיו לחוץ בין טומאה מכנגד
המשקוף ולפנים בין שהוא לחוץ בין שנזכרו טפה בין אין נזכרו טפה ואכולהו פליג פיו לפנים טמא ואע"פ שאין סופו לנאת דרך כן קסבר
ואף בדרך כניסתה היא מוציאה טומאה אי נמי פעמים שהיה מקיף וכן שוליו לפנים מפני שדרכה לנאת דרך זה: **מאי לאו אאין נזכרו**
טפה קאי רבי יוסי. ואמר דאם טומאה מן המשקוף ולפנים טמא ואע"פ שאין כן המשכה מטמא ליה משום שהבית מאהיל על טומאה
טמונה: **אמר רבא**. ר' יוסי לאו אאין נזכרו טפה קאי ולהורמא דהתם אפי' טומאה בפנים הבית טהור דטומאה טמונה אינה בוקעת אלא
איש נזכרו פותח טפה קאי ולקולא דקאמר ר"מ אהל הנזכר ממשך הטומאה לבית הואיל ורחבו טפה ואע"פ שאין חללו טפה וקאמר ליה
רבי יוסי רואין את חלל הטומאה חלל הנזכר אם יש בחללו טפה ממשך ואם לאו אינו ממשך. והאי רואין את הטומאה לאו רואין את מקום
שכיבת הטומאה קאמר דמקום שכיבתה לא מיישנין דלא שני לן אס צבית אס לחוץ לבית שאין טומאת הבית אלא משום המשכה אלא רואין את
חללה קאמר ודקמסיים בסיפא אס מכנגד המשקוף ולפנים כו' מילתא אחריתי היא: **ובפרטי פליג**. וה"ק ליה לר"מ דקאמרת לענין המשכה אס
יש נזכרו כולו עם עובי דפנותיו רחב טפה ממשך אן חלל טפה בעיני: **ודקאמרת על האסקופה כולה הבית טמא**. ואע"פ שאין פיו מן השקוף
ולפנים דקשבת כל האסקופה לבפנים והאסקופה רחבה ושקוף מחותך צו שהדלת נוקף וסוקף צו כססוגרין אומן ומההוא שקוף ולפנים היו כלפנים:
שקוף. בטי"ל בלג"ז מנו שאנו עושין למפתן ולמשקוף העליון מקום שהדלת נוקף עליהן. ולשון שקיפה היא הכאה שנוקף דבר על חבירו כדמחזיקין
חבורה (שמות כא) משקופי עליה נדף (ויקרא כו) טרפא דשקף שדופות קדים (בבאש"מ מה) שקיפן קרודס חבטות ברות: **מאן תנא**. דלעיל דף קסה:
דהנוגע בכתי זית ודבר אחר מאהיל עליו ועל חצי זית דקמי טהור דלא מטטרפי אלמא תנע ואהל לאו חד שמת הוא ופליג אדר' יוסי דקאי לאהל נוגע:

הואיל ורחבו טפה: **ואם לאו אין מביא אס הטומאה**. דכל שאין צו רוחב
טפה אינו אהל כדתינן (אהלות פ"ג מ"ג) טפה על טפה על רוח טפה מרובע
מביא את הטומאה: **רבי יוסי אומר רואים אס הטומאה**. קס"ד דה"ק
בדוקין בגופו את מקום הטומאה אס היה מן המשקוף ולפנים: **הבית**
טמא. השתא קס"ד ואלדאין נזכרו טפה קאי דקאמר ר"מ הבית
טהור וקא"ל רבי יוסי אס הטומאה מן המשקוף ולפנים אע"פ שאין
נזכרו רוחב הבית הוא אהל הרי יש כאן אהל גדול שהבית מאהיל על
הטומאה וסתם חלל הגרון אין צו טפה והוא לה טומאה טמונה: **מן**
המשקוף ולחוץ הבית טהור. שהרי אין כאן לא בית מאהיל ולא אהל
טפה שהיא ממשיכה לחוץ הבית: **פיו לפנים**. ונקב ונב לחוץ הבית
טהור אס טומאה במחוץ ומשום המשכה לא מטמאין ליה שהרי אין
דרך מחלל לנאת דרך הפה אלא דרך השוליים נקב הירעי: **פיו לחוץ**.

הואיל ורחבו טפה: **ואם לאו אין מביא אס הטומאה**. דכל שאין צו רוחב
טפה אינו אהל כדתינן (אהלות פ"ג מ"ג) טפה על טפה על רוח טפה מרובע
מביא את הטומאה: **רבי יוסי אומר רואים אס הטומאה**. קס"ד דה"ק
בדוקין בגופו את מקום הטומאה אס היה מן המשקוף ולפנים: **הבית**
טמא. השתא קס"ד ואלדאין נזכרו טפה קאי דקאמר ר"מ הבית
טהור וקא"ל רבי יוסי אס הטומאה מן המשקוף ולפנים אע"פ שאין
נזכרו רוחב הבית הוא אהל הרי יש כאן אהל גדול שהבית מאהיל על
הטומאה וסתם חלל הגרון אין צו טפה והוא לה טומאה טמונה: **מן**
המשקוף ולחוץ הבית טהור. שהרי אין כאן לא בית מאהיל ולא אהל
טפה שהיא ממשיכה לחוץ הבית: **פיו לפנים**. ונקב ונב לחוץ הבית
טהור אס טומאה במחוץ ומשום המשכה לא מטמאין ליה שהרי אין
דרך מחלל לנאת דרך הפה אלא דרך השוליים נקב הירעי: **פיו לחוץ**.